

МІСЦЕ МІКРОГРУПИ СОЦІАТИВНОСТІ – ПАРАЛЕЛЬНОГО ЗВ'ЯЗКУ В ПРИЙМЕННИКОВІЙ СИСТЕМІ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

У статті визначено склад і семантичні особливості найбільш виразних прийменників соціативності як паралельного зв'язку; обґрунтовано периферійну позицію мікрогрупи паралельного зв'язку в системі мікрогруп соціативності українських прийменників; уведено назву „еквіпрійменник”.

Ключові слова: прийменники соціативності, еквіпрійменники, значення паралельного зв'язку, центральні й периферійні одиниці, функціонування прийменників.

Прийменникове значення соціативності тісно пов'язане з загальним значенням сумісності, яке тими чи тими способами виражається в кожній мові [6,20]. Так, за Д. Станішевою, соціативне (супровідне) значення в слов'янських мовах виражається сполученням орудного відмінка з прийменником з в українській мові, с – у російській, s – у чеській, z – у польській, ze – у верхньолужицькій тощо, а орудний соціативний безприйменниковий залишився лише в сербохорватській мові, та й то поряд із прийменниковими сполуками [15]. Прийменниками соціативності вважаємо такі, що виражають відношення сумісності – супроводу, співвияву, відносно рівноправної співучасті в одній справі кількох суб'єктів або об'єктів.

У сучасній українській мові А. Колодяжний першим із дослідників прийменникової системи виокремлює значення „супровідність, сумісність, співучасність” серед різних об'єктних семантико-граматичних відношень прийменникових конструкцій [7, 122].

І. Вихованець, використовуючи термін „соціативність” стосовно прийменникових значень, підкреслює співвідносність прийменників з, разом з із просторовими, називає їх „соціативно-просторовими” й розкриває зв'язок соціативності та сурядності [5, 174-176], тобто теоретично обґрунтовує наявність соціативних прийменників.

Ці наукові спостереження поглиблює Г. Балабан: вона виокремлює в системі прийменникових відношень підгрупу соціативності, а в межах цієї підгрупи – шість мікрогруп: власне-соціативного значення; соціативності – неподільного зв'язку; соціативності – способу дії; соціативності – керівництва, командування, заступництва; співвияву, співіснування; внутрішньої локалізації [2, 134]. Наразі в сучасній українській мові це єдина спроба аналізу соціативності як мовного явища. Уважаємо за необхідне розширити кількісний склад мікрогруп соціативної підгрупи прийменників і суттєво поповнити систему одиниць соціативної семантики.

Мета нашої статті – на основі аналізу вираження соціативного значення прийменниками української мови виокремити мікрогрупу паралельного зв'язку як периферійну в межах підгрупи соціативності. Дослідження соціативності як паралельного зв'язку передбачає виконання

таких завдань: 1) окреслення місця мікрогрупи паралельного зв'язку в прийменниковій підгрупі соціативності; 2) виокремлення прийменників, що вказують на соціативність як паралельний зв'язок; 3) розмежування центральних і периферійних прийменникових одиниць соціативно-паралельної семантики; 4) розкриття статусу, семантики й особливостей функціонування найбільш виразних прийменників досліджуваної мікрогрупи; 5) на основі аналізу прийменників соціативності – паралельного зв'язку довести периферійність однойменної мікрогрупи. У роботі розмежуємо власне-прийменники та їхні функційні еквіваленти – еквіприйменники. На нашу думку, тлумачення терміна „еквівалент” лінгвістичними довідковими виданнями [1, 502; 8, 58; 11, 383] не відповідає природі прийменкової еквівалентності, тому на позначення прийменникових функційних еквівалентів уводимо назву „еквіприйменник” із першою частиною *екві-* (від лат. *aequus* – *рівний*), що відповідає поняттям „рівнозначність”, „рівноцінність” [12].

У межах логічних прийменників виокремлюємо підгрупу соціативності з 8 мікрогрупами: власне-соціативного значення; соціативності – неподільного зв'язку; паралельного зв'язку; протиставного та зіставного зв'язку; соціативності – керівництва, заступництва, контролювання; внутрішньої локалізації; соціативності – способу дії; соціативності – причини. Ураховуючи спеціалізацію, регулярність використання одних засобів для реалізації цієї семантичної функції (центр) і ослаблення, нерегулярність використання інших засобів у якості реалізаторів цієї функції (периферія) [3, 216-217], розмежуємо центральну (власне-соціативну) й периферійні мікрогрупи. Центр визначається максимальною концентрацією специфічних ознак, які характеризують соціативність (значення сумісної дії, множинність учасників, рівноправність й активність суб'єктів або об'єктів дії), периферія означає розрідженість цих ознак (напр., сумісна дія виражається в протиставленні, рівноправність учасників дії стає відносною, послаблюється активність одного з суб'єктів або об'єктів тощо).

Кількісно велику периферійну мікрогрупу прийменників соціативності становлять такі, що вказують на паралельне існування об'єкта чи суб'єкта дії поряд з іншими однорідними об'єктами чи суб'єктами, тобто підкреслюється сумісність учасників дії (у розташуванні в часі й просторі), але нівелюється значення самої дії: *аналогічно з, в унісон, в унісон з, відповідно з, за, за аналогією з, згідно з, на боці, на рівні, на рівні з, на стороні, нарівні з, одночасно (водночас) з, паралельно з, по боці, у відповідності з, у (в) згоді з, у (в) лад з, у (в) мережі, у (в) наборі, у (в) низці, у (в) пандан з, у (в) паралель з, у (в) ряді (ряду, рядах), у (в) серії, у (в) системі, у (в) складі, у (в) тон з, у (в) циклі, у (в) черзі, у (в) числі, улад (влад) з, урівень (врівень, врівні, урівні) з, услід (вслід, слідом) за.*

Частину цих власне- та еквіпрійменників (*у (в) наборі, у (в) низці, у (в) ряді, у (в) серії, у (в) системі, у (в) циклі*) виокремлює Г. Балабан у мікрогрупу соціативності – співвияву, співіснування, зауважуючи, що значення однакового становища об'єкта серед однорідних об'єктів сформувалося на базі просторової семантики первинного прийменника *в* [2, 152-153]. Цим твердженням вона продовжує думку І. Вихованця стосовно набуття загальним просторовим значенням прийменників додаткових відтінків. Зокрема, прийменник *у (в)* набуває таких контекстуальних значень: значення середовища, що виражається формами множини від назв людей; значення якості або становища в людському середовищі [5, 90].

Прийменники-новотвори, які мають у своїй структурі прийменниково-відмінкову форму *у (в) + Р. в.*, об'єднуємо в мікрогрупі паралельного зв'язку з багатьма іншими – структурно відмінними, але також зі значенням тісного внутрішнього (а не зовнішнього) зв'язку.

У межах мікрогрупи виокремлюємо центральні й периферійні прийменники. Центральні одиниці найзагальніше передають значення всієї мікрогрупи, периферійні акцентують на семантичних відтінках. Центр соціативного значення паралельного зв'язку кваліфікують прийменниково-відмінкові форми, що мають у своїй структурі первинний прийменник *з*, від якого й набувають соціативного значення (окрім *в унісон*, зарахований до центру як тотожний *в унісон з*): *аналогічно з + О. в., в унісон + Д. в., в унісон з + О. в., відповідно з + О. в., за аналогією з + О. в., згідно з + О. в., на рівні з + О. в., нарівні з + О. в., одночасно (водночас) з + О. в., паралельно з + О. в., у відповідності з + О. в., у (в) згоді з + О. в., у (в) лад з + О. в., у (в) пандан з + О. в., у (в) паралель з + О. в., у (в) тон з + О. в., улад (влад) з + О. в., урівень (врівень, врівні, урівні) з + О. в.*

Усі вони яскраво виражають відтінок сумісності – паралельність (подібність, відповідність, рівність) об'єктів чи суб'єктів спільної дії в площині й часі цієї дії, напр.: *Интерес до питань стилістики фонетичних одиниць (сегментних і надсегментних) виник одночасно з розвитком досліджень у галузі загальної лінгвостилістики (В. Берковець); Паралельно з рублями залишилися в обігу лише цілі турецькі куруші (з їх фракціями) та рагузькі таляри (О. Огуй); ...Порті напевно відомо, як щиро бажає король польський і Річпосполита жити в згоді з козаками (М. Грушевський).*

Домінанту цієї групи прийменників, за нашими спостереженнями, становить сполука *паралельно з*, яку вважаємо власне-прийменником з огляду на те, що вона набула стійкості у вираженні релятивності, не розкривається узгодженим означенням, у прийменниковій функції відтворюється регулярно в усіх стилях сучасної української літературної мови. Як просторовий власне-прийменник характеризує *паралельно з* І. Вихованець [5, 201]. Також із просторовим значенням фіксує цю сполуку

Словник української мови (в 11 томах) у прикладі до прислівника *паралельно* [14, VI, 65]. У Словникові українських прийменників її витлумачено як еквівалент темпорального прийменника [13, 233], таке ж значення диференціює Н. Куш, надаючи семантичну характеристику – одночасність, **супровід** (виділено нами – *Т. Л.*) дій [9, 147]. Наголошуємо на багатозначності власне-прийменника *паралельно* з: 1) просторове значення, підгрупа напрямку руху: *Майже паралельно з ковпаківцями, в одному напрямі, йшли сабуровці (М. Шеремет)* (За Словником української мови [14, VI, 65]); 2) темпоральне, підгрупа одночасності: *Формування рослинного покриву на відвалах шахт відбувається... паралельно з утворенням едафотопу (С. Жуков)* (За Словником українських прийменників [13, 233]); 3) логічне, підгрупа соціативності, мікрогрупа паралельного зв'язку: *Паралельно з розвитком цієї сюжетної лінії письменник розповідає про історію села Ладоги та старовинного жіночого монастиря в ньому...* (О. Микитенко).

Звичайно як темпоральний тлумачать мовознавці власне-прийменник *одночасно* з [5, 218; 2, 95; 9, 147; 13, 229], проте Н. Куш, уважаючи його прийменниковим еквівалентом, диференціює ще одне значення – способу дії [9, 153]. Соціативним його вважає О. Бугаков, кваліфікуючи відношення дії, що позначається головним словом, до її супровідної дії, яка позначається залежним словом [4, 132]. Як зазначає І. Вихованець, ознака контактність – дистантність у логічних прийменниках модифікується в одночасність – різночасність, саме за цією ознакою вони співвідносяться з темпоральними прийменниками. Тобто логічні прийменники сформувалися на семантичному підґрунті темпоральності [5, 221]. Зауважимо, що одночасність дії є складовою рівноправності учасників цієї дії, а отже, одним із критеріїв визначення сумісності. Первісне темпоральне значення власне-прийменника *одночасно* з трансформується в значення одночасної – спільної – паралельної дії, синонімами до цього прийменника як виразника соціативності – паралельного зв'язку виступають прийменники *разом з*, *спільно з*, фонетичним варіантом виступає новіший власне-прийменник *водночас з*.

На одночасність і співзвучність дії кількох об'єктів чи суб'єктів указують еквіприйменники *в унісон*, *в унісон з*. Як стійку сполуку визначає *в унісон* Словник української мови, витлумачивши три значення: а) співзвучно; б) в однаковій манері; в) однаково, узгоджено з ким-, чим-небудь [14, X, 451]. Згідно з цими значеннями зараховуємо сполуку до мікрогрупи паралельного зв'язку. Г. Балабан також визнає за обома одиницями значення соціативності, але вважає їх виразниками власне-соціативного значення [2, 139-140]. До семантичної підгрупи способу дії відносять *в унісон з* Словник українських прийменників і Н. Куш [13, 38; 9, 153]. Кваліфікуємо обидві сполуки як центральні еквіприйменники соціативності – паралельного зв'язку: за наявним виразним значенням

вихідного іменника й обмеженням функціонування науковими й публіцистичними текстами.

Сполуки за аналогією з, у (в) паралель з у прийменниковій функції вживаються рідше, допускають уведення в свій склад означального компонента (за **повною** аналогією з) й не позбавлені образності, тому надаємо їм статусу еквіпрійменника. Ненормативним, утвореним шляхом калькування російської сполуки в соответствии с, є еквіпрійменник у відповідності з.

Як зазначає К. Прусакова, прийменникові обставинні відношення відповідності є проміжними між значеннями порівняння й подібності. Відмінність прийменників відповідності від семантично найближчих – виразників подібності – у тому, що подібність передбачає наявність двох відносно рівноправних об'єктів і їхню ідентичність, аналогію [10, 109]. Не виокремлюючи в межах логічних прийменників підгрупу подібності, пропонуємо власне- та еквіпрійменники на позначення таких відношень зараховувати до мікрогрупи соціативності – паралельного зв'язку, адже соціативність передбачає множинність учасників, їхню відносну рівноправність і сумісність дії, зокрема, її подібність.

Характерний власне-прийменник на позначення соціативної подібності – *згідно з*. За сполукою прислівника *згідно* (у значенні прийменника) і прийменниково-відмінкової форми з + О. в. Словник української мови фіксує семантику відповідності з чим-небудь [14, III, 513]. У Словникові українських прийменників *згідно з* характеризувано як еквівалент прийменника зі значенням причини [13, 142]. І. Вихованець і Г. Балабан уважають його прийменником-домінантою (разом із *відповідно до*) групи відповідності [5, 226; 2, 131]. Функціонування власне-прийменника *згідно з* зумовлено особливістю вживання власне-соціативної форми з + О. в., яка позначає соціативні відношення тільки в поєднанні з назвами істот або метафоризованих неістот. Уважаємо цю одиницю виразником двох типів відношень – 1) відповідності (за умови поєднання з назвами неістот); 2) соціативності як паралельного зв'язку (за умови вживання з назвами істот), пор.: 1) *Якщо держава чинить раціонально..., то, згідно з ідеями А. Сміта, ринок забезпечує нормальне економічне зростання* (Р. Грінберг); 2) *...нам шалено пощастило з часом, жити в ньому і мати тридцять років, тобто, згідно з певним поетом, щойно народитися* (Ю. Андрухович, с. 321).

На підставі нерегулярності вживання синонімічних сполук у (в) лад з, у (в) тон з у ролі прийменника, обмеження у функціонуванні вважаємо їх еквіпрійменниками. Значення соціативності сполуці у (в) тон з надає первинний компонент з, від цього ж компонента еквіпрійменник набуває й особливості вживання: соціативні відношення виявляються за умови охоплення назв істот або уособлених неістот, пор.: *одягти краватку в тон із сорочкою* (значення способу дії – атрибутивності) – *він одягся в тон з*

дружиною (значення соціативності – паралельного зв'язку). Так само обмежена у функціонуванні сполука у *(в) лад з*.

Зрідка вживається еквіпрійменник *улад (влад) з*, який досі не зафіксовано в жодному лінгвістичному дослідженні: *Десь попереду заспівала іволга, й заспівала **улад** з нею Вадимова душа, вона переповнилася захватом, натхненням, дзвоном і музикою* (Ю. Мушкетик, с. 278).

Власне-прійменник *урівень (врівень, врівні, урівні)* з уживається на позначення двох типів відношень – способу дії та соціативності як паралельного зв'язку, пор.: семантика способу дії – *Тремтлива рука воєводи знялася **врівень** з білою головою* (І. Ле, с. 137); соціативність – *...вони покинули свої люксові палаци... обростають потом, лепом і волоссям **урівні** з останнім із колишніх наймитів своїх, **урівні** з дикими, первісними, печерними людьми* (В. Винниченко) (За Словником українських прійменників [13, 377]).

Семантика паралельного зв'язку не обмежена відтінками подібності, одночасності, рівності. Відношення соціативності виявляємо також у прійменниково-відмінкових формах на позначення учасника аналогічної дії: *за + О. в., услід (вслід, слідом) за + О. в.*; однакового розташування з ким-небудь: *на боці + Р. в., на рівні + Р. в., на стороні + Р. в., по боці + Р. в.*; паралельного існування об'єкта разом з однорідними об'єктами, серед них: *у (в) мережі + Р. в., у (в) наборі + Р. в., у (в) низці + Р. в., у (в) ряді (ряду, рядах) + Р. в., у (в) серії + Р. в., у (в) системі + Р. в., у (в) складі + Р. в., у (в) циклі + Р. в., у (в) черзі + Р. в., у (в) числі + Р. в.* Ці семантичні відтінки вважаємо вторинними у вираженні соціативності як паралельного зв'язку, тому прійменникові одиниці-виразники таких відношень зараховуємо до периферії мікрогрупи.

Паралельний зв'язок між учасниками двох подібних дій фіксуємо за первинним прійменником *за* і сполукою *услід (вслід, слідом) за*, яку вважаємо власне-прійменником на підставі зневиразнення лексичного значення первинного компонента, регулярного й стилістично не обмеженого вживання в прійменниковій позиції: *Услід за М. В. Всеволодовою, з-поміж часових ПЕ [прійменникових еквівалентів] виділяємо темпоратив...; термінатив-старт...* (Н. Куш, с. 145); *Так. Я міг би це повторити **слідом** за Данилом Кішем* (Ю. Андрухович, с. 463); *Сократ, а **слідом** за ним і всі ми не раз розмірковували, чому так стається* (Ю. Мушкетик, с. 35).

Багатозначність прійменниково-відмінкової форми *за + О. в.* у Словникові українських прійменників [13, 110], на нашу думку, розкрито неповно. Уважаємо за необхідне диференціювати за цією формою відношення соціативності – паралельного зв'язку на основі семантики подібності, згоди, підтримки, із синонімічним рядом *за – услід за – згідно з – відповідно з – разом з*, напр.: *За його прикладом обляглись [на лаві] і*

Тихович з Савченком (М. Коцюбинський) (За СУМ [14, III, 11]); В українській мові наз. і знах. в. центральні і займають ієрархічно вищу позицію щодо інших відмінків (за І.Р.Вихованцем) (Н. Куш, с. 133); Стає опеньочок, молиться за татом (А. Тесленко).

Загалом значення паралельного зв'язку кваліфікують 34 прийменники. У центрі мікрогрупи розташовано 18 сполук, які мають у своїй структурі соціативну форму з + О. в.: 8 власне-прийменників, 8 нормативних і 2 ненормативних (*у відповідності з (кальк.), у (в) пандан з (заст.)*) еквіприйменники. Периферію представляють 16 прийменникових одиниць, із них 7 од. – власне-прийменники (у т.ч. 1 первинний), 1 од. – ненормативний (*по боці (заст.)*) і 8 од. – нормативні еквіприйменники.

Усі зафіксовані нами сполуки й первинний прийменник за позначають паралельний зв'язок як відтінок загальних соціативних відношень, а саме: подібність, відповідність, рівність об'єктів чи суб'єктів спільної дії в часі й / або площині цієї дії. Для деяких одиниць (*паралельно з, одночасно з, згідно з та ін.*) значення соціативності не є основним. Велика кількість еквіприйменників (19 од.) свідчить про нестабільність, неусталеність аналізованої мікрогрупи прийменників української мови. З огляду на вищесказане й урахування, що при загальній функційній значимості периферійних компонентів вони як мікросистеми не відрізняються ні послідовністю, ні замкнутістю, ні парадигматичністю [3, 216], мікрогрупу соціативності – паралельного зв'язку зараховуємо до периферійних мікрогруп підгрупи соціативних прийменників.

Подальшого ґрунтовного аналізу (визначення центральних і периферійних одиниць, розмежування власне- та еквіприйменників, виявлення особливостей функціонування в різних стилях сучасної української мови) потребують й інші периферійні мікрогрупи: соціативності – неподільного зв'язку; протиставного та зіставного зв'язку; соціативності – керівництва, заступництва, контролювання; внутрішньої локалізації; соціативності – способу дії; соціативності – причини.

Література

1. Ахманова О. С. Словарь лингвистических терминов / Ахманова Ольга Сергеевна – Изд. 4-е, стер. – М. : КомКнига, 2007. – 570 с.
2. Балабан Г. С. Динамічні процеси в прийменниковій системі сучасної української літературної мови : дис... канд. філол. наук : 10.02.01 / Балабан Галина Степанівна ; НАН України ; Інститут української мови. – К., 2007. – 283 с. + 63 с. (дод.) – Дві кн. одиниці. – Бібліогр. : с. 218-283.
3. Бондарко А. В. Теория морфологических категорий и аспектологические исследования / А. В. Бондарко. – М. : Яз. славян. культур, 2005. – 620 с. – (Studia Philologica). – Библиогр.: с. 582-608.
4. Бугаков О. В. Функціонування прийменників в українському тексті: морфологічний та семантико-синтаксичний аспекти : дис... канд. філол. наук : 10.02.01 / Бугаков Олег Віталійович ; НАН України ; Український мовно-інформаційний фонд. – К., 2006. – 233 с. – Бібліогр. : с. 164-186.
5. Вихованець І. Р. Прийменникова система української мови / І. Р. Вихованець. – К. : Наук. думка, 1980. – 285 с.
6. Кокла С. В. Категория совместности в современном французском языке : дис. ... канд. филол. наук : 10.02.05 / Кокла Сергей Викторович ; Моск. педаг. гос. ун-т. – М., 2004. – 167 с. – Библиогр. : с. 157-167.
7. Колодяжний А. С. Прийменник : [матеріали до лекцій з курсу сучасної української літературної мови] / А. С. Колодяжний – Харків : Вид-во Харківського ун-ту, 1960. – 165 с.

8. Кротевич Є. В. Словник лінгвістичних термінів / Кротевич Є. В., Родзевич Н. С. ; за заг. ред. Кротевича Є. В. – К. : Вид-во АН УРСР, 1957. – 236 с.
9. Куц Н. В. Прийменникова еквівалентність в українській граматиці: структура, семантика, функції : дис... канд. філол. наук : 10.02.01 / Куц Наталія Валеріївна ; Донецький національний ун-т. – Донецьк, 2009. – 414 с. – Бібліогр. : с. 371-414.
10. Пруссакова Е. М. Система производных предлогов современного русского языка : дис... канд. філол. наук : 10.02.01 / Кыргызский нац. ун-т им. Ж. Баласагына. – Бишкек, 2002. – 203 с. – Библиогр. : с. 138-154 + 49 с. (приложение).
11. Розенталь Д. Э. Словарь-справочник лингвистических терминов : Пособие для учителя / Розенталь Дитмар Эльяшевич, Теленкова Маргарита Алексеевна – 3-е изд., испр. и доп. – М. : Просвещение, 1985. — 399 с. ; 22 см.
12. Семотюк О. П. Сучасний словник іншомовних слів / Семотюк О. П. – 2-ге вид., доп. – Х. : Веста : В-во „Ранок”, 2008. – С. 209.
13. Словник українських прийменників. Сучасна українська мова : [1705 прийменників] / А. П. Загнітко, І. Г. Данилюк, Г. В. Ситар та ін. – Донецьк : ТОВ ВКФ „БАО”, 2007. – 416 с.
14. Словник української мови : в 11 т. / Редкол. : І. К. Білодід (голова) та інші ; Акад. наук Укр. РСР ; Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні. – К. : Наук. думка, 1970–1980 – .–
Т. 1. – 1970. – 799 с.
Т. 3. – 1972. – 744 с.
Т. 6. – 1975. – 832 с.
Т. 10. – 1979. – 660 с.
15. Станишева Д. С. Творительный социативный / Д. С. Станишева // Творительный падеж в славянских языках / АН СССР ; Институт славяноведения / С.Б. Бернштейн (ред.). – М. : Издательство АН СССР, 1958. – С. 41-75.

Список використаних джерел

1. Андрухович Ю. І. Таємниця: замість роману / Андрухович Юрій Ігоревич; худож. оформ. І. В. Осипов. – Х. : Фоліо, 2007. – 478 с.
2. Берковець В. В. Просодичні диференційні ознаки функціонального стилю в українській мові: Дис... канд. філол. наук: 10.02.01 / Берковець Віра Володимирівна ; Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. – К., 2004. – С. 5.
3. Грінберг Р. Держава в економіці знань / Р. Грінберг // Економіка України. – К. : Преса України, 2008. – № 10 (563), жовтень. – С. 28.
4. Грушевський М. С. Історія України-Руси: В 11 т., 12 кн. / НАН України; Інститут української археографії та джерелознавства ім. М.С. Грушевського та ін. / П.С. Сохань (голова ред.кол.) . – Репр. вид. 1913 р. – К. : Наук. думка, 1997. – Т. 9, Кн. 2 : 1654-1657 роки. – С. 449.
5. Куц Н. В. Прийменникова еквівалентність в українській граматиці: структура, семантика, функції : дис... канд. філол. наук : 10.02.01 / Куц Наталія Валеріївна ; Донецький національний ун-т. – Донецьк, 2009. – 414 с. – Бібліогр. : с. 371-414.
6. Микитенко О. І. Письменник бойової юності // Микитенко І. К. Дні юності: Вибр. твори : Для серед. та ст. шк. віку / Микитенко Іван Кіндратійович ; [Упоряд. та передм., с. 5-22, О. І. Микитенко; Худож. В. Т. Гончаренко] – К. : Веселка, 1988. – С. 18.
7. Мушкетик Ю. М. Селена : Повісті та оповідання / Ю. М. Мушкетик. – К. : Рад. письменник, 1989. – 364 с. : іл.
8. Огуй О. Д. Проблеми грошового обігу Буковини за часів військової адміністрації (1775–1786 рр.): фінансово-економічна адаптація краю після його анексії Австрією / О. Д. Огуй // Укр. істор. журнал. – 2008. – № 2 (479) (березень – квітень). – С. 38.
9. Тесленко А. Ю. За паспортом: Вибрані твори : Для серед. шк. віку / Архип Юхимович Тесленко ; [Передм. М. Грицюти] – К. : Веселка, 1982. – С. 77.

The article determines the structure and semantic special features of the most expressive parallel link prepositions of sociative, gives grounds of peripheral position of parallel link micro group within the system of micro groups of Ukrainian prepositions sociativity; gives a name “equipreposition”.

Key words: prepositions of sociative, equiprepositions, the meaning of parallel link, central and peripheral units, functioning of prepositions.